

Els perquè de la nostra baixa del Procés Constituent

Ens vàrem adherir al Procés Constituent perquè ens va atraure el seu Manifest fundacional.

A rel de la conferència que va donar l'Arcadi Oliveres a Moià, vàrem decidir incorporar-nos a la naixent Assemblea del Moianès. Des d'aleshores hem vingut treballant-hi i participant de ple en tots els seus debats i activitats que, val a dir, sempre s'han desenvolupat en un ambient de cordial camaraderia.

No obstant, a mida que hem anat veient com el conjunt del moviment del Procés Constituent anava derivant cap a convertir-se en un partit polític més i el Manifest quedava reduït al paper de simple esquer, ens hem anat distanciant de les posicions oficials (que, ara com ara, semblen ser majoritàries).

Tot seguit exposarem els fets que ens semblen més rellevants i que ens han portat a donar-nos de baixa.

- En el míting de presentació pública del Procés Constituent, que va tenir lloc a Montjuïc el passat octubre, ja van aparèixer els primers símptomes del que després seria la manera d'actuar habitual (al nostre entendre molt poc democràtica), dels organismes dirigents: mostres de "liderisme", presa de decisions sense debat previ en les assemblees de base (per exemple en la sobtada aparició de la campanya de la República del 99%, de la que no n'havíem tingut cap informació prèvia).....
- La confecció unilateral de la revista de la campanya del 99%. Donat que aquesta revista ha sigut la principal eina, en suport paper, de que hem disposat per donar a conèixer públicament les activitats del Procés Constituent, ens sembla greu que no se'n hagin pogut debatre ni format ni contingut abans de ser publicada i repartida abastament.
- El contingut de la plana web central del Procés Constituent: tampoc ha sigut debatut (i presenta símptomes alarmants de culte a la personalitat amb la omnipresència de Teresa Forcadès).
- La predominant aparició de Teresa Forcadès en les ocasions que el Procés ha pogut aparèixer en els mitjans informatius (televisió, radio, premsa escrita) que ha donat una imatge pública de confessionalitat (impròpia d'un moviment que pretén aconseguir per al nostre país una república laica).
- El desenvolupament de l'Assemblea General del 22 de desembre a Sabadell en la que no hi va haver-hi verdader debat i en la que es va consolidar un mètode dirigista (escassament democràtic) de prendre les

grans decisions. És grotesc, i al mateix temps decebedor, que s'arribessin a votar documents que la immensa majoria dels assistents ni coneixia prèviament ni va tenir oportunitat de conèixer i debatre en la pròpia assemblea. No ens allargarem més en la consideració del que va succeir en l'Assemblea General doncs les nostres opinions coincideixen en lo fonamental amb la [valoració debatuda, consensuada i aprovada per unanimitat per la Assemblea del Moianès](#) i que es pot consultar a la plana web del Procés Constituent del Moianès: <http://moianesprocesconstituent.wordpress.com/>

- Tot i que ens quedaven poques esperances que el Procés Constituent corregís el rumb emprès i retornés al seu esperit original, és a dir a ser un moviment iniciat des de baix plural i participatiu, el desenvolupament de la darrera reunió del Grup Promotor, segons la informació que ens en varen donar els portaveus de la Assemblea del Moianès que i van assistir, ens han acabat de convèncer que el que va succeir en la Assemblea General de Sabadell no va ser casual i, malauradament, ha cristal·litzat com a mètode habitual de presa de decisions. Tot va en la direcció que el Procés Constituent sigui un partit més amb un esquema organitzatiu piramidal totalment jerarquitzat. Les decisions importants son preses per una cúpula dirigent al marge del debat transversal entre les assemblees locals que, al nostre entendre, haurien de ser les úniques decisòries en els períodes entre dues assemblees generals.
- L'esquema organitzatiu del Procés Constituent s'assembla cada cop més al dels clàssics partits d'arrel marxista-leninista en els que una minoria acaba controlant-ho tot i perpetuant-se en el poder, mentre que els militants de base son utilitzats com a simples corretges de transmissió. I els noms no fan les coses: que el Comitè Central es digui Grup Promotor o que el Comitè Executiu es camufli sota l'aparença d'una Comissió de Coordinació, no esvaeix el seu caràcter centralista (inspirat en l'enganyós mètode conegut com a "centralisme democràtic" *sic!*). En aquest sentit ens sembla especialment barroer el sistema proposat per la Comissió de Coordinació per la seva pròpia reelecció.
- Considerem també que és una deriva oposada al contingut del Manifest fundacional del Procés Constituent (que se suposa que hauria de ser el punt d'unió de tots els adherits), els intents de formar o participar, en nom del Procés, en candidatures per a les properes eleccions al Parlament Europeu. Sobre aquest punt, potser no estarà de més recordar el que diu, textualment, el Manifest per la Convocatòria d'un Procés Constituent: "*Es tracta d'iniciar un procés des de baix,, i articular una candidatura el més àmplia possible per a les properes eleccions al Parlament de Catalunya amb l'objectiu de defensar la convocatòria d'una Assemblea Constituent per definir quin nou model*

d'estat i d'ordenació socioeconòmica volem" (el subratllat és nostre).

No es tractaria per tant de competir amb els partits polítics que ja participen en la "democràcia" parlamentaria, si no de concentrar-se en el canvi radical de model polític i social. Pensem que, en la hipòtesi que calgués que hi haguessin formacions d'esquerra radical en els actuals Parlaments, la presentació de candidatura per part del Procés Constituent tan sols serviria per dividir el vot doncs la CUP i, en menor mesura Iniciativa, ja fan aquest paper.

Perquè (o per interès de qui) hem arribat a aquesta lamentable situació es complicat d'arribar a escatir, segurament hi ha raons ocultes que se'ns escapen. Així i tot, intentarem exposar-ne algunes. Som conscients que la nostra opinió pot disgustar algú -ens sap greu- però no ens semblaria honest ocultar-la per evitar-nos antipaties.

Companys, que estan al corrent d'aquestes coses, han informat d'alguns fets significatius: per exemple, que algunes de les persones que ocupen els llocs més destacats en la presa de decisions, (i que per nosaltres quedaven desdibuixats en una mena de "nebulosa dirigent"), pertanyen al mateix temps al Grup Promotor i a la Comissió de Coordinació. Aquesta situació ens sembla inadmissible per l'acapament de poder que suposa i per l'afebliment del control que representa. És tal el seu allunyament de la democràcia participativa de base que, fins i tot, hi ha dirigents rellevants que, a sobre d'acaparar poder, ni tan sols pertanyen a cap assemblea local i no reten comptes a ningú.

La procedència política d'aquests dirigents seria doble: algunes d'aquestes persones (que tenen el mànec de la paella) serien militants de petites formacions marxista-leninistes i les altres procedirien d'organitzacions catòliques properes a la anomenada Teologia de l'Alliberament. Tot i que, d'entrada, sobta una mica aquesta, si més no, curiosa aliança, de fet s'explica pel possible benefici mutu. Els marxista-leninistes gaudirien d'una projecció mediàtica a través de la fama i el carisma indiscutible de Teresa Forcades (tot i que, de moment, haguessin d'acceptar la imatge pública confessional que la Teresa dona, encara que no vulgui, al conjunt del Procés). Es beneficiarien també de la solvència derivada del merescut prestigi d'Arcadi Oliveres. Recíprocament, l'Església s'aprofitaria de l'activisme dels grupuscles marxista-leninistes que estan participant en moviments socials diversos.

Donem tanta importància a la manera d'organitzar-nos perquè estem convençuts que no podrem construir una societat realment equitativa i democràtica si les eines que fem servir per arribar-hi no ho son de plenament democràtiques. Defensem la **sobirania assembleària** en contraposició al centralisme-democràtic que s'ha anat imposant de fet en la organització del Procés Constituent.

Seria injust però, adjudicar la responsabilitat únicament a la cúpula dirigent. Efectivament: perquè hi hagi dominadors hi ha d'haver-hi dominats i com que, en el marc d'una certa llibertat en que afortunadament ens movem, qui es deixa dominar és perquè ja li està bé (per convicció o per mandra, tan si val), per tant, la responsabilitat és compartida.

Que nosaltres sapiguem, no hi ha hagut una reacció majoritària entre els integrants del Procés Constituent que s'hagin oposat amb fermesa a la deriva del moviment impulsada pels seus dirigents, si bé ens consta l'existència d'assemblees i de companys que, tot i estar en minoria a les seves assemblees locals o grups de treball, tenen posicions crítiques similars a les nostres.

A diferència dels nostres amics i companys de l'Assemblea del Moianès, que son més optimistes que nosaltres i pensen que la situació es pot redreçar a partir de l'aprofitament de la comunicació entre assemblees locals, nosaltres considerem que ja està tot massa cristal·litzat i no ens ve gens de gust seguir criticant per acabar convertir-nos en uns rondinaires permanents.

Per tant, ens reafirmem en la nostra decisió de donar-nos de baixa del Procés Constituent. Estem però convençuts que, malgrat les dificultats, trobarem altres maneres de participar en la consecució dels objectius que ens uneixen i que tan clarament estan exposats en el Manifest per la Convocatòria d'un Procés Constituent.

Dos de febrer de 2014

Jordi Costa i Blanch
jordicosta999@gmail.com

Ana Morales Gaitan
balandrau20@gmail.com